

C. skám

Novemb 30. 1869

Naplat

Második Evolygam

A sárspasáti magyarországi onkeplő társulat, közönye,
Megjelent havonta kétszer, ügyös a kö. telenátóit
es usáto napján kéz menyj terjedelmében, kéz példányban.

Későgbesés

Ugy tar a későg áskarolva
Mint tengeri szikla a hab,
S mint szikla felett örvénylő tóra
Buzgú vészöl a szélragad:-
Ugy ömlött a szikla felessem,
Elhordva igy a hullámain
Örömsöl a kö. képeletben
Jeremsét a kö. ábrándjaim.

Mint vérszél elkapott levélke
Hervadt reményem oss libeg
Lankadt karom kinyujtom erre
De csak nem is érné meg
Zugó habok övényes árja
Gyozsan ragadja als otádb
Sen csüggedön oss álbodogálva
Nézem növekvő távolát.

Nézem, hogy a fusó habokba
Lassan lassan alább merül
Reát az ár sajgókat fodra,
Mint elfevő fátyal kerül . . .
Majd egy lúshaslan kért a mélyről
Nagy vöröködve erre nyúl . . .
Nézem . . . és telkem csak leszedül,
Fusóna az övénybe hull.

Tel' ijedszó remalakban
Mundjais exoranyi vívny suhan,
Lágyan libeg a barna habban,
Mig átkarolja lassúdan.
Ársán magával vonja, vonja
Alá a mélybe . . . legalább
Itt a világnak minden nyomba
Nem hallani síró jaját.

Bírálat

"Készegebecsés" című költeményre

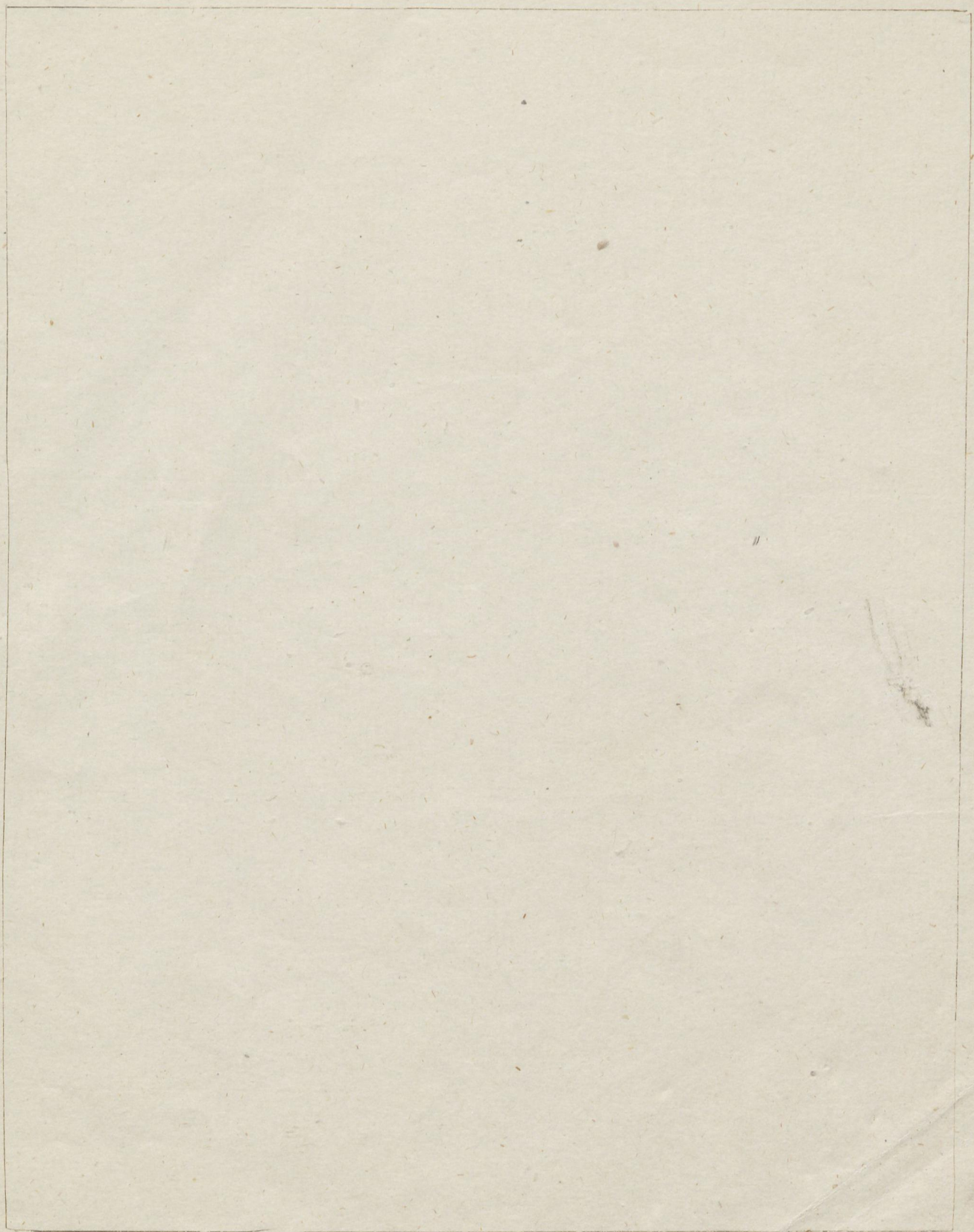
Költemény - sokan mondják - bírálni csupán költő
i szempontból kell. Itt csak értelem szolgál a műből, és
értelem melegsége azé az. Itt csak értelem szolgál a műkör
on értelem is legyen megindítva tőle. Csodák elhinnak
a költészet logikáját nem Brassay ura meg. A költő
nek az algebrai analysis tudni nem költés. A bíráló
nak a költemény a fizikai műteremben megkérkedol
ni nem szabad. A költői világ nagymestere Katincki
mondja: „inkább Kéns János látásait magyaráztnám
mint a poéta sikkait. Ha esetleg meglepseni lehet
ne: nem volna a poéta oly riskaság.“ (Levelek Ber
szenyikék. 32. lap.)

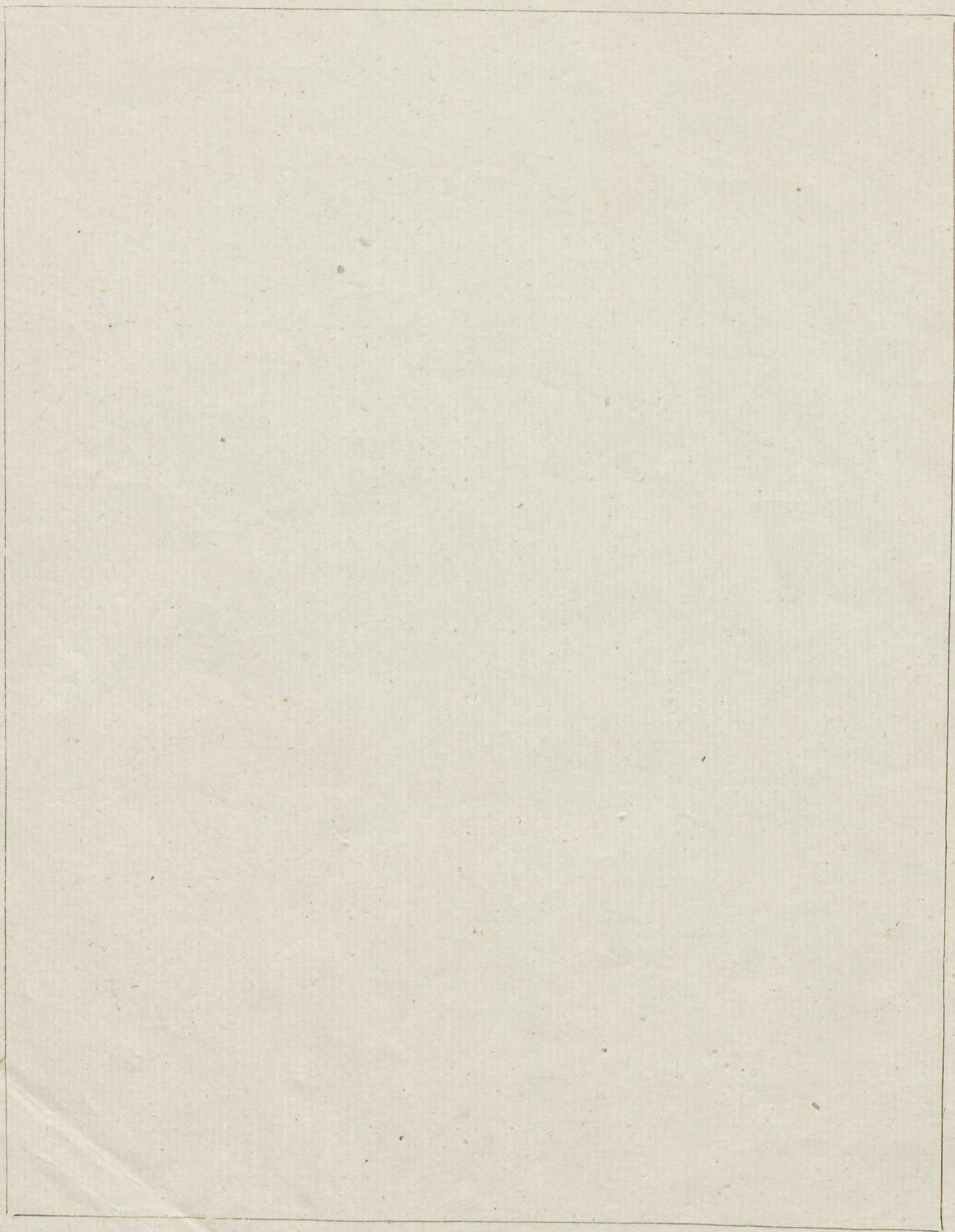
Előmenyem nem kerülgeszi a költemény, tárgyhoz vágy az
mind. E művön az érdekességek ömlenek el. Szombá
kerekel könnyű azt onnas lesepenni - de ha ezt lesepenni a
költemény megszűnt költemény lenni. Vár lesz az, minő
az arany szárnyu pillangó, ha vőlt sűved szárnyaról
az aranypor lekaparva.

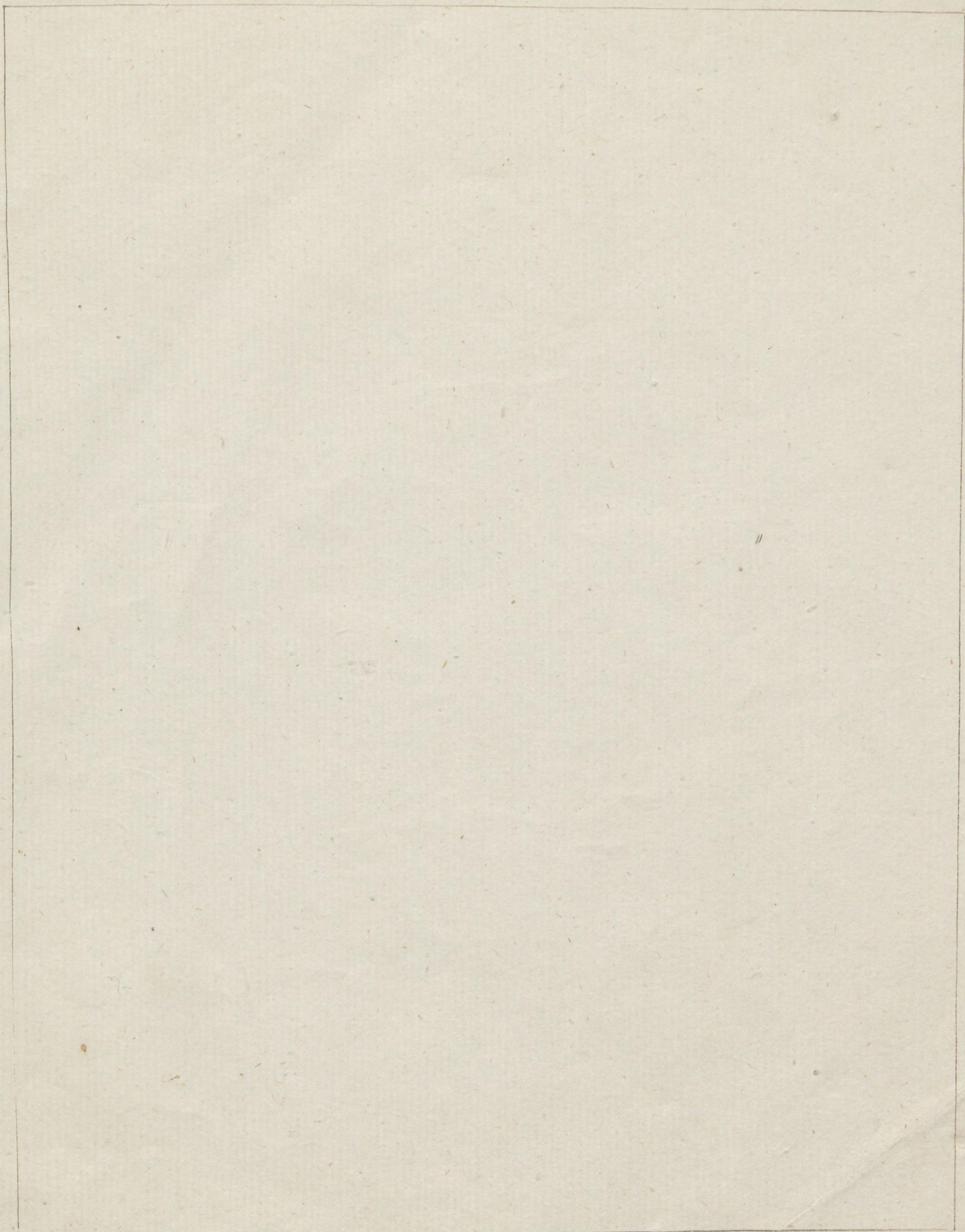
Telen költemény egy újja lélek porba hulló ábrándja
is Készege. Benne egy vágyvő sziv merengésének
elő kifejezés van adva. Közvetlenül sűvedő saját
kedélykangulását adja, s migis az ebből szóló érte
lem az emberi kedély természetéből foly. Rajza

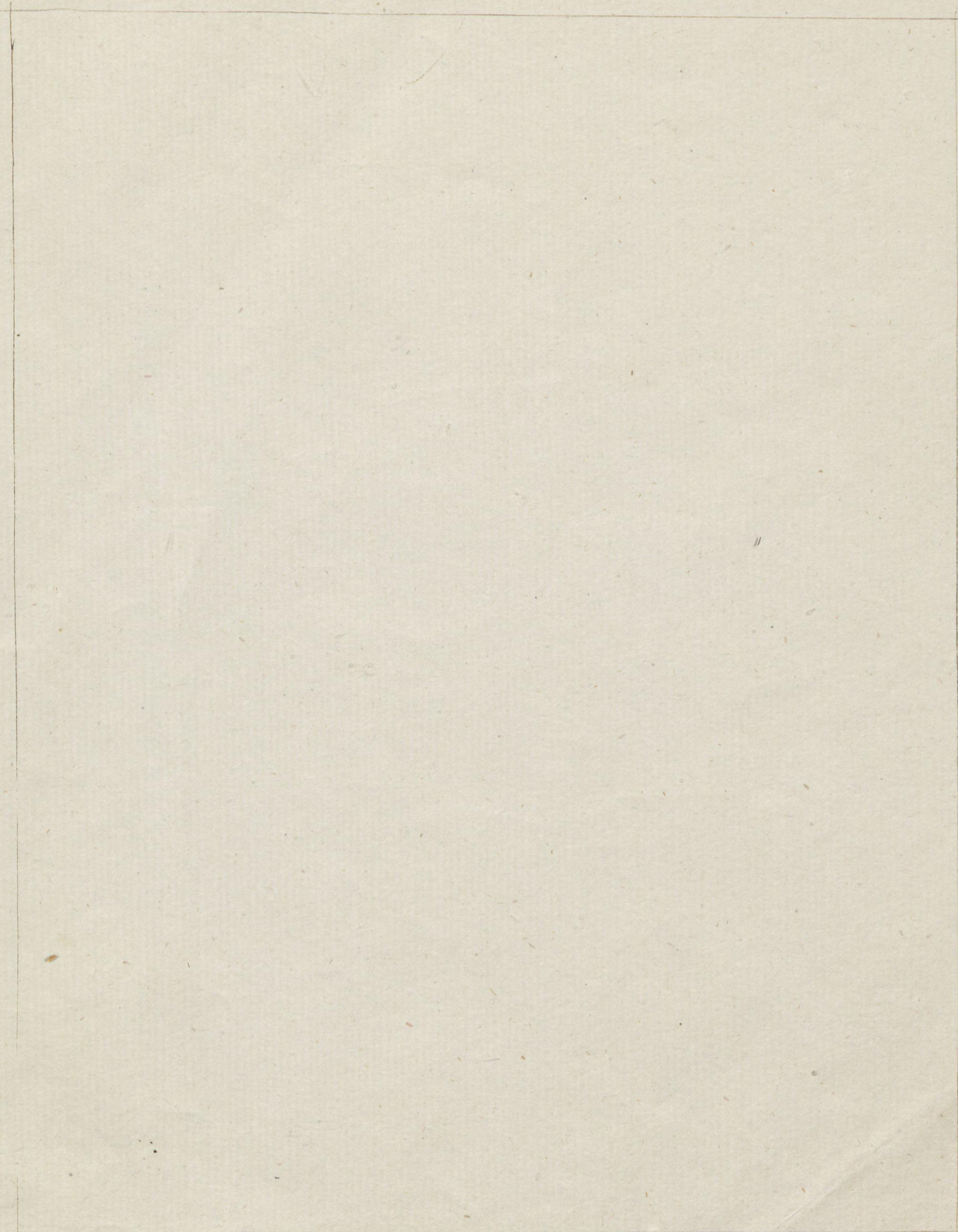
van az egyeniség belyege, s mégis minden rökön Reddy sajátjának vallja ezt. Ebben áll a lantsos költészet nagy sítka, melyet megfeszteni nehéz, s Skerinssem e mű megfeszessé.

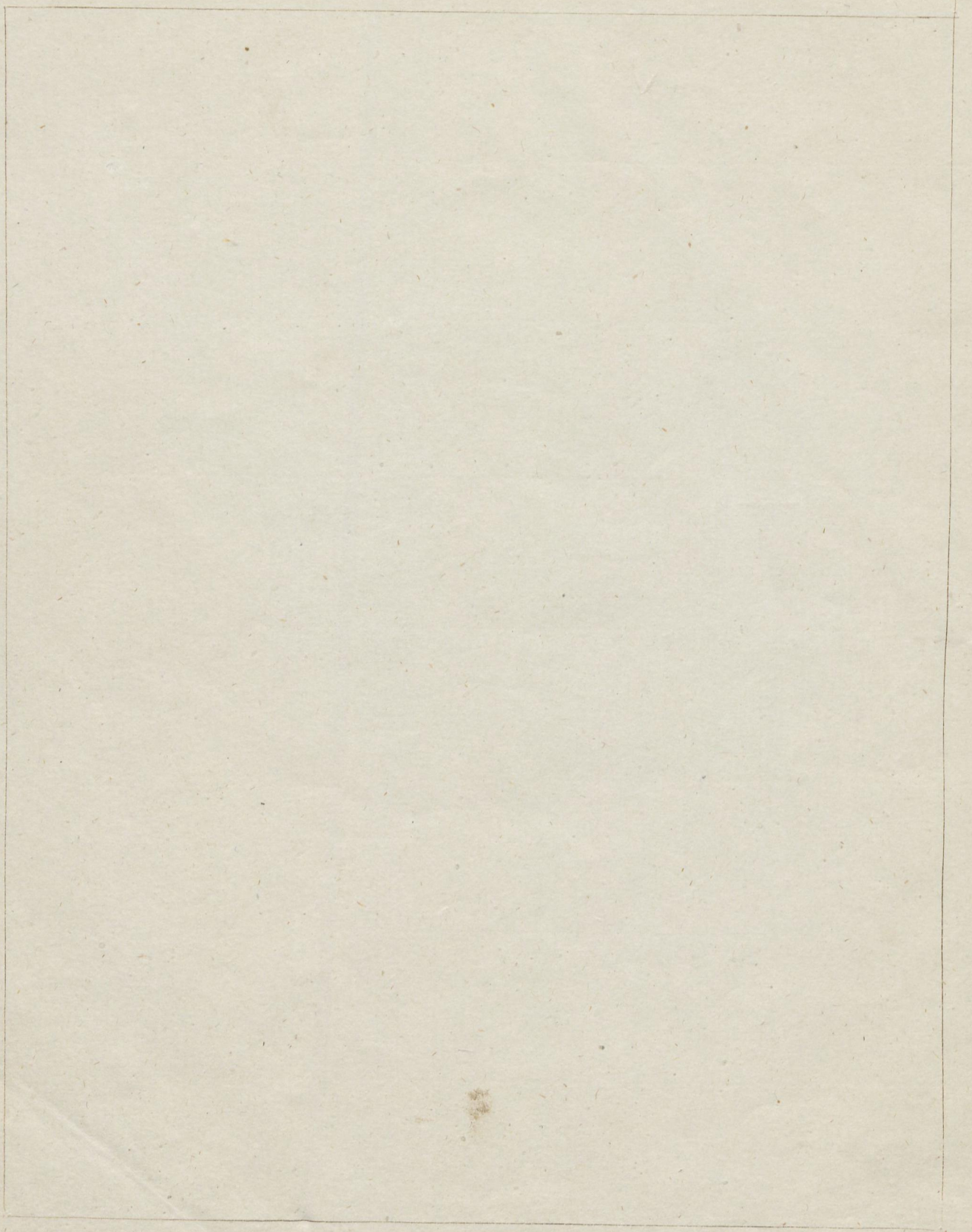
Ezen költemény a lantsos költészet nemében a dal fajához sorozik. Bir is a dal kivansasóságai val. Kifejez kelid erkelmekes, képes söt söt helye igen fellengős nyelven. E fellengős nem lenne helyén ha nem több elemes alkotna jelen költeményben a Classicas mint a népies. Egy megjárja de művelés közönöség kell neki. Egy e mű jelen képirodalmunk életrevalóbb termékei körül. Dezzotik társainak érdemeiben, dezzotik minden hibáiban. Skerinssem legujabb lantsos költészetünk hibája az egy önszerűség, skenvelendőség, nagyon is elboulis kedély hangulat, - a mit seül a blakusság - a skenvelgess életunalom. Egy önszerűek upabb verseink. Avagy mi a Különbség Komócsy, Benedek, Dalnady, s több más nevet is neveslen ifju órid'saint költeményei közt. Berony semmi, ha csak az nem, hogy az egyikben több az életunalom mint a másokban, - egyik késevesebben rimantkodik a halál usán mint a másik. Skenvelenek valamennyien. Tarsas benyomán nem tesz reánk egy sem; legfőbb megindás de ne annyira, hogy fel is melegissen. A Külső"

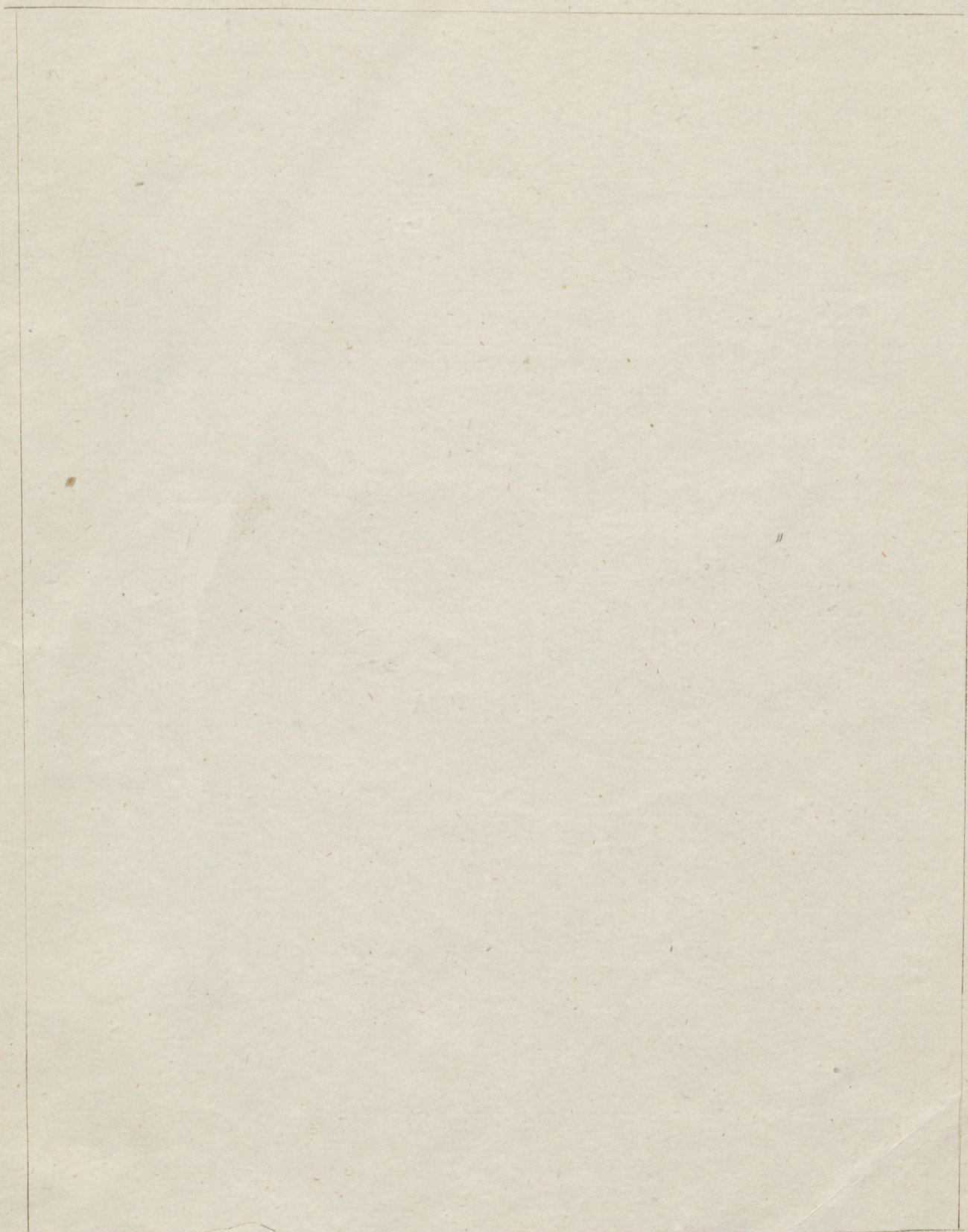

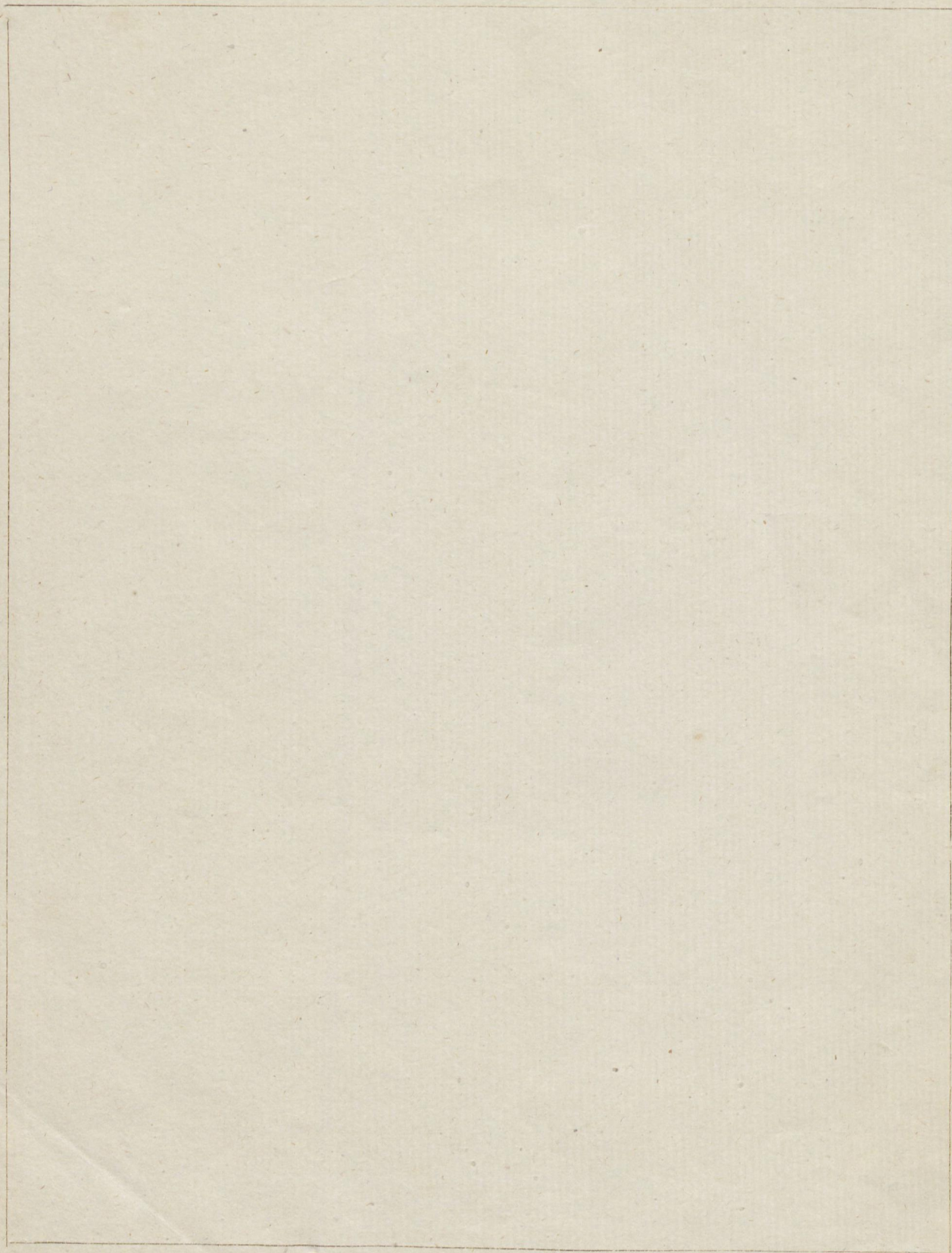

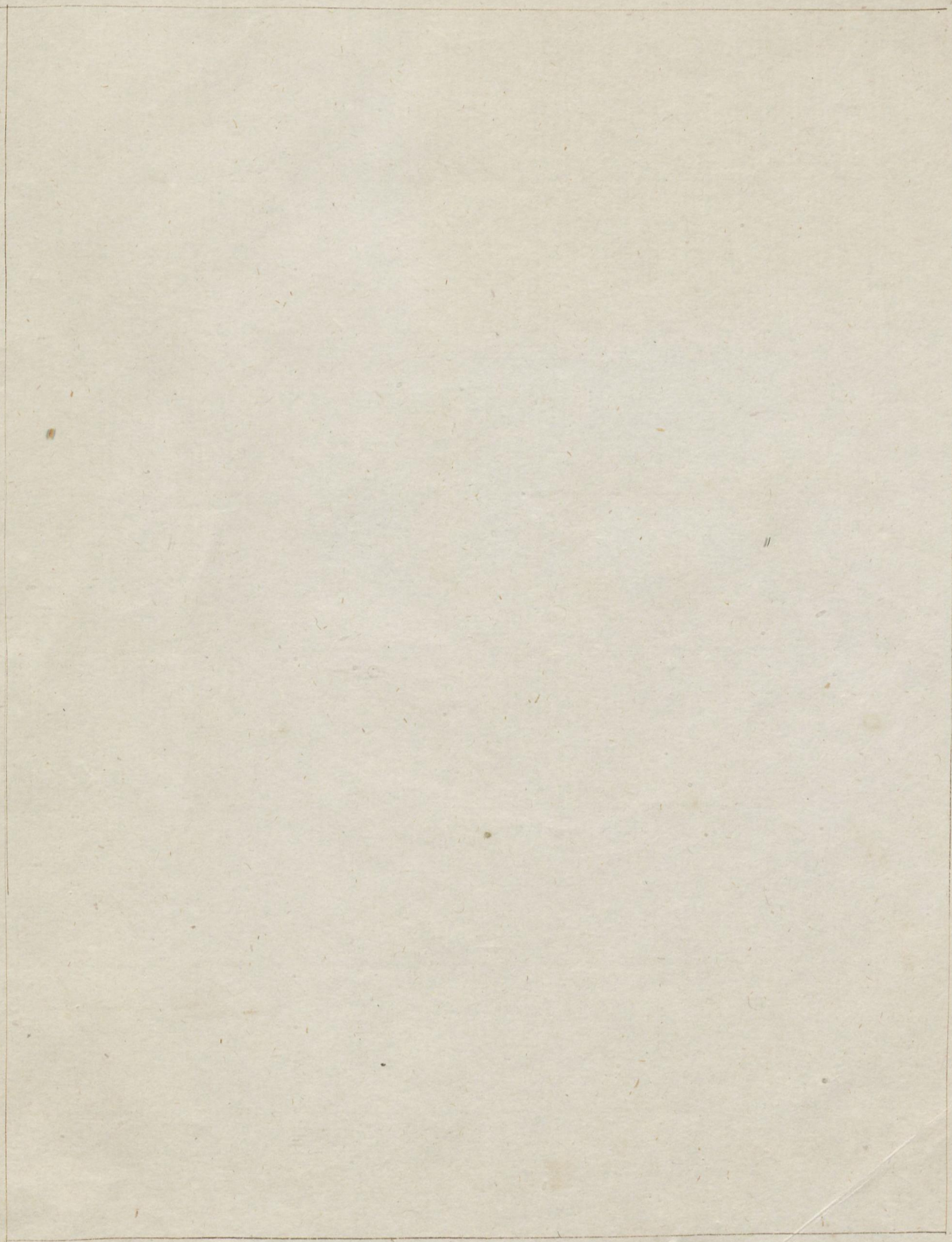

Kovács László Simon András Vezényi András
Kézir. H. K. H. költ. H. K. H. nyelv. H. K. H. f. H. K. H.